

kølvandet. Interessen for det lokale og det kommunale arbejde var som så ofte indledningen; og arbejdet i amtsråd og folketing blev den naturlige fortsættelse. Dette arbejde blev imidlertid ikke et brud med Haubergs lærergerning. I de næsten 20 år, som Haubergs folketingsarbejde spændte over, var skolespørgsmålene altid dem, han gav hovedparten af sin arbejdskraft; men han havde iøvrigt altid interesse for det, som krævede røgt og pleje for at hindre vækstbetingelser i at blive ødelagt. Ikke mindst derfor var det en selvfølgelig ting, at han omfattede Grønlandsarbejdet med den dybeste kærlighed.

Mange tillidshverv blev gennem årene overdraget Hauberg, hvis nøgterne vurderingsevne havde så afgørende betydning, når der i en sag skulle findes frem til det bæredygtige grundlag, og mange søgte råd hos ham, når de selv var usikre. Alle følte de, at det for ham aldrig var spørgsmålet, om et standpunkt var det letteste at tage eller forsvare, men om det var det rigtige. Han var fortsat den kundskabssøgende i bedste forstand, nemlig mennesket, der ville vide besked for at kunne gøre det rigtige.

I de senere år blev Haubergs helbred undergravet, og hans nærmeste venner så, at kræfterne var ved at ebbe ud, selvom de håbede, at han endnu kunne få nogle år at virke i. Dette håb gik desværre ikke i opfyldelse. Sygdommens nedbrydende kræfter blev de stærkeste.

Her i tinget vil vi mindes Hauberg som den kloge og samvittighedsfulde medarbejder, men ikke mindre som mennesket, der havde som ideal at gøre ret og skel, ligegyldigt hvad han beskæftigede sig med. (F. sp. 35).

Den 13. december 1954 døde folketingsmand *Hans Hansen (Rørby)*. I folketingets møde den 14. december udtalte formanden:

Siden tingets sidste møde er medlem af folketinget Hans Hansen (Rørby) afgået ved døden.

Allerede fra sin tidligste ungdom viste Hans Hansen stærk interesse for sociale og samfundsøkonomiske spørgsmål,